

Fenyves Marcell

Félkész lovag

Ki látta Génovát és Antiókhíát;
az ördögöktől vérző Jeruzsálemet,
Zuglóba érve egyszer csak megállt.
„Elég a küzdésből mások helyett...”

Bérel dobozlakást és néz kelő napot,
bár por- s piszoktól félvak ablaka.
Pejéből mennyi lókolbászt csináltatott!
A fegyverét suhancnak adta ma.

Van konyhaasztal; széke és hokedlije:
utóbbin gyermek áloét nevel,
azon mélézik épp, miféle verklire
botorkál estig. Egy növény felel.

Ismeretlen Bosch-vázlat

Fajankók: képükön derű.
Bitó alatt egy ember áll.
Az Úr közöttük egyszerű
ruhában jár. Telefonál.

Egy pap kezében hosszú kés,
az égig nyújtózik vele:
báránfelhőbe szúrja, és
a várost hó borítja be.

Magiszter görbed lapjain,
napestig baj nem érheti:
jelenbe hívná Szaladint,
de árnya nem felel neki,

dühében földhöz vágja még
a hétpecsétes lombikot,
takarja mind a két szemét,
mert látja azt, mi jönni fog.

...

most nyár van és csend és hó és halál

...

A dohányhoz

Szepesi Attilának

Kakassal én is felkelek,
hajnalban már pöfékelek.
Csibukban izzol, jó dohány.
„Szőké”-nek mondott Kosztolány’?

Párádtól elmém mélyre ás,
cseresznyés vagy; vaníliás.
Amíg pipámat szívhatom,
dohányi lé minden bajom.

A polcon kelleted magad
és sajnos méregdrága vagy.
Sebaj. Támadt egy ötletem:
Dohányfalvára költözöm.

Egy házra

itt ez a ház ahol lakom
dehogyan otthon téglahalom
nincsen asztal ágy se benne
tán az ördög építette

árnyak lakják nem emberek
árnyak között mit keresek
élő tovább nem maradhat
elfutnék de befalaztak

hányszor menekültem innen
ezen kívül helyem nincsen
kövön ülök és körmölök
mennyei kulcsa szívem zörög